

Ki a szent?

Az anyaszentegyház ősidők óta vallja, és éli a szentségi életet.

Megszentelni = valamit odaadni Istennek.

Van szent idő, például advent, vagy nagyböjt.

Van szent tárgy, például templom, rózsafüzér, imakönyv.

Van megszentelt ember, pap, vagy püspök. Vannak szent helyzetek, amelyek kiragadnak a profánból. Ilyen pl. a betegek kenetének felvétele.

Nem az a szent, aki mindig böjtöl, akiről filmet, vagy szentképet készítenek, vagy rendkívüli utat keres.

Szent az, aki elfogadja, és következetesen teljesíti Isten akaratát. Aki elfogadja Jézus keresztyét, és ki tudja mondani, hogy „legyen meg Isten akarata”.

Szent az, aki néma kereszthordozással próbál mindig szeretetben élni.

Szent az, aki megpróbál alázattal élni, és tudja csendesén, visszafogottan élni a mindennapokat. Aki nem kér kivételt.

Szent az, aki mindenben meglátja a szépet, és Isten nagyságát.

Szent az, aki példakép tud lenni környezete számára, akire fel lehet tekinteni.

Szent az, aki nem tökéletes, de törekszik a tökéletességre.

Szent az, aki tudja, hogy bűnös, de mindig megbánja, mindig megtér és mindig csiszolja magát.

Szent az, aki tudja, hogy az eget hordozza. Nem keres rendkívüli utakat. Szent Konrád egy portásfülkében vált szentté, mert mindenki kapott tőle valamit, egy mosolyt, egy almát, vagy egy kedves szót. Kis Szent Teréz nem tett csodát, de élete volt a csoda. Elfogadta a szenvedést, Isten akaratát, a követhető „kis utat” mutatta, ezért volt olyan népszerű. Nem csoda kell, hanem a hét- köznapiok egyszerű megélése!

Az Úr nem tesz nagyobb keresztest a vállunkra, nem teszi túl magasra a mércét, csak azt kéri, hogy törekedjünk a szentségi életre.

Tiszteljük Szent Bernadettet is. Egyszerű, tanulatlan pásztorlány volt, mégis tizennyolcszor jelent meg neki a Szűzanya. Ő lett Mária üzenetének tovább adója. Az Ő egyszerűségében meglátjuk Isten nagyságát. Nem csak a nagy óceánon csillan meg a Nap, hanem az útszéli kis tócsán is! Kolostorba vonult, ahol betegeket ápolt, és tudta, hogy Ő csak eszköz Isten

kezében. Ő elfogadta Isten ajándékát, és együtt dolgozott a kegyelemmel. Nem panaszkodott akkor sem, mikor nagy beteg volt, de mindig újra erőre kapott. Hiteles, hűséges keresztény volt!

A nővérek körül állták, és úgy imádkoztak, mikor meghalt.

Minket a betegek kenete segít abban, hogy mindhalálíg hűségesen ki tudjunk tartani.

„Legyen, hiszem, vallom!”